תלמוד בבלי · ראשונים · פסקי תוספות · סדר מועד

פסקי תוספות על ביצה

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

פסקי תוספות על ביצה

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/פסקי-תוספות-על-ביצה/
הקובץ נוצר ב־17 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

תוכן העניינים

פירוש א 6
פירוש ב 6
פירוש ג 6
פירוש ד 6
פירוש ה 6
פירוש ו 6
פירוש ז 6
פירוש ח 6
פירוש ט 6
פירוש י 7
פירוש יא 7
פירוש יב 7
פירוש יג 7
פירוש יד 7
פירוש טו 7
פירוש טז 7
פירוש יז 7
פירוש יח 7
פירוש יט 8
פירוש כ 8
פירוש כא 8
פירוש כב 8
פירוש כג 8
פירוש כד 8
פירוש כה 8
פירוש כו 8
פירוש כז 8
פירוש כח 9
פירוש כט 9
פירוש ל 9
פירוש לא 9
פירוש לב 9
פירוש לג 9
פירוש לד 9
פירוש לה 9
פירוש לו 9
פירוש לז 10
פירוש לח 10
פירוש לט 10
פירוש מ 10
פירוש מא 10
פירוש מב 10
פירוש מג 10
פירוש מד 10
פירוש מה 10
פירוש מו 11
פירוש מז 11
פירוש מח 11
פירוש מט 11
פירוש נ 11
פירוש נא 11
פירוש נב 11
פירוש נג 11
פירוש נד 11
פירוש נה 11
פירוש נו 12
פירוש נז 12
פירוש נח 12
פירוש נט 12
פירוש ס 12
פירוש סא 12
פירוש סב 12

פירוש סג 12
פירוש סד 12
פירוש סה 13
פירוש סו 13
פירוש סז 13
פירוש סח 13
פירוש סט 13
פירוש ע 13
פירוש עא 13
פירוש עב 13
פירוש עג 13
פירוש עד 14
פירוש עה 14
פירוש עו 14
פירוש עז 14
פירוש עח 14
פירוש עט 14
פירוש פ 14
פירוש פא 14
פירוש פב 14
פירוש פג 14
פירוש פד 15
פירוש פה 15
פירוש פו 15
פירוש פז 15
פירוש פח 15
פירוש פט 15
פירוש צ 15
פירוש צא 15
פירוש צב 15
פירוש צג 16
פירוש צד 16
פירוש צה 16
פירוש צו 16
פירוש צז 16
פירוש צח 16
פירוש צט 16
פירוש ק 16
פירוש קא 16
פירוש קב 17
פירוש קג 17
פירוש קד 17
פירוש קה 17
פירוש קו 17
פירוש קז 17
פירוש קח 17
פירוש קט 17
פירוש קי 17
פירוש קיא 18
פירוש קיב 18
פירוש קיג 18
פירוש קיד 18
פירוש קטו 18
פירוש קטז 18
פירוש קיז 18
פירוש קיח 18
פירוש קיט 18
פירוש קכ 19
פירוש קכא 19
פירוש קכב 19
פירוש קכג 19
פירוש קכד 19
פירוש קכה 19
פירוש קכו 19

פירוש קכז 19
פירוש קכח 19
פירוש קכט 19
פירוש קל 20
פירוש קלא 20
פירוש קלב 20
פירוש קלג 20
פירוש קלד 20
פירוש קלה 20
פירוש קלו 20
פירוש קלז 20
פירוש קלח 20
פירוש קלט 20
פירוש קמ 21
פירוש קמא 21

פירוש א

מוקצה [דב"ח] חמיר מגרוגרות וצמוקים ולא יטול יונים אא"כ נענע מבעוד יום. ד"ה דילמא: דף ב ע"א

פירוש ב

מגביהין מעל השלחן קליפין הראויין לבהמה. ד"ה מגביהין:

פירוש ג

מעות שעל גבי הכר מנערו כשצריך לגופו אבל לצורך מקומו מטלטל עמו ובמניח ונעשה בסיס לדבר האסור היינו כשמניחו להיות שם כל השבת אבל הניח לפי שעה לא. ד"ה וב"ה:

פירוש ד

רבי שמעון מודה במוקצה מחמת חסרון כיס. ד"ה אין: ע"ב

פירוש ה

נר שכבה מותר דיושב ומצפה: בא"ד

פירוש ו

הכנה לא שייך אלא בדבר חדש כעין ביצה. ד"ה והיה:

פירוש ז

דבר שמלאכתו לאיסור דשרי לצורך גופו ומקומו (לטלטל) [מותר להוליכו] לכל מקום שצריך לו. ד"ה אבל: דף ג ע"ב

פירוש ח

חמץ אחר הפסח [אסור] בהנאה אבל בטיל שלא במינו:

פירוש ט

דבר שיש לו מתירין בטיל בדבר מעורב ולהכי יש מתירין תרנגולת שנמצא בה חטה בפסח וכן פשטיד"א שנלושה מביצה שנולדה ביום טוב. [עי' הגהות אשר"י סימן א]:

פירוש י

תרומה עולה באחד ומאה וצריך להרים אחד מה שאין כן בשאר אסורי הנאה:

פירוש יא

לא אמרינן יוליך הנאה לים המלח כי אם בע"ז דתופסת דמיה:

פירוש יב

לא אמרינן [בלשעבר מגו] דאתקצאי לבין השמשות דשמא יום הוא. ד"ה נימא: דף ד ע"א

פירוש יג

ונויי סוכה דאסורי מצוה [נינהו אמרינן מגו דאתקצאי לשעבר ואסורין] עד מוצאי יום שני [של י"ט אחרון]: בא"ד

פירוש יד

אין מבטלין אסור לכתחלה (מדאורייתא אלא מדרבנן) [בדאורייתא אלא בדרבנן] בדבר שאין לו עיקר. ד"ה ותנן: שם ע"ב

פירוש טו

ב' ימים טובים של גליות נולדה בזה מותרת בזה ומכל מקום אין מבדילין דלא ליתי לזלזולי:

פירוש טז

היכא דלא אפשר מביאין מוסף אחר תמיד של בין הערבים. ד"ה ונתקלקלו: דף ה ע"א

פירוש יז

חרמות שהיו עושין הקהל לזמן קבוע אין צריך התרה לאחר אותו זמן. ד"ה כל:

פירוש יח

הקדש שוה מנה יכול לחלל לכתחלה בזמן הזה על שוה פרוטה. ד"ה ובקש: שם ע"ב

פירוש יט

אין חופרין כוכין במועד להיות מזומנין כשיבאו מתים או למת שאינו מפורסם והאידנא כולם מפורסמי' ומותר לעשות להם כל צרכן ואפילו ביום טוב שני דליכא חברי ואין צריך מנין אחר להתירו ומים מגולין אסורין משום נחש והשתא שרי' ושאינו קובר מתו עובר משום בל תלין. ד"ה והאידנא: דף ו ע"א

פירוש כ

אחד שלווהו קרוביו חוץ לתחום וכעס רבינו תם עליהם: בא"ד

פירוש כא

כל הנאכל כמו שהוא חי שרי לדידן משום בשולי עכו"ם: בא"ד

פירוש כב

אין שוחטין ולד במעי אמו כמו שאין שוחטין בלילה לכתחלה. ד"ה וכי:

פירוש כג

ביצת נבלה [אפילו] שכמוה נמכרת בשוק אסור. ד"ה ביצים: שם ע"ב

פירוש כד

ביצה שנמצאת בתרנגולת בלא קליפה (אסור) [מותר] לאכלה בחלב: בא"ד

פירוש כה

מותר לקנות ביצים מן הנכרי בלילי יום טוב ראשון:

פירוש כו

מסלקין אפר כירה ביום טוב ראשון לאפות בו אף על פי שאין ראוי לצלות בו ביצה ומוקצה טלטולו מותר משום שמחת יום טוב. ד"ה אמר: דף ח ע"א

פירוש כז

בירושלמי שחט מותר [לכסות באפר] אפילו הוסק ביום טוב משום מצות כסוי: בא"ד

פירוש כח

מותר לכסות דם באפר ולא אמרי' ששורף לדם:

פירוש כט

גלגל עיסה מעי"ט מפריש חלתה ביום טוב אבל נגמר לישתה לא אלא ישייר חתיכה גדולה ויפריש אחר יום טוב ממנה מעט ובמצות יצרפן לסל. ד"ה גלגל: דף ט ע"א

פירוש ל

מותר לצוד יוני שובך שלא פרחו. ד"ה אין: שם

פירוש לא

מותר לטלטל סולמות קטנים ולא גדולים [ודוקא] בשבת שרי ולא ביום טוב שמוליכו לרשות הרבים. ד"ה מאי: שם ע"ב

פירוש לב

צריך להכין אפר כיסוי דאפילו עפר תיחוח לא שרינן אלא בדקר נעוץ. ד"ה אמר:

פירוש לג

תרנגולת העומדת לאכילה אינה צריכה הזמנה:

פירוש לד

לצלי לא בעי מליח אלא שנהגו בו למלחו ותרנגולת שלמה צריכה מליחה. ד"ה ושוין: דף יא ע"א

פירוש לה

רגילין להערים ולמלוח ואוכלין קצת מן תרנגולת כמו הכבד אבל לאחר אכילה לא. ד"ה מערים: שם ע"ב

פירוש לו

מותר להוציא קטן לטייל בו כמו שמשחקים בכדור [בר"ה] ואין להוציא סכין ומפתח בלי צורך יום טוב. ד"ה (טלטול) [ה"ג רש"י]: דף יב ע"א

פירוש לז

מפתח שרי כשיש בו צורך אוכלים. (בא"ד):

פירוש לח

ספק אם צריך לערב חצרו:

פירוש לט

מוליכין מתנות לכהן ברגילין לאכול אצלו דוקא דאין דרך לאכול פירות בבית חברו. ד"ה אין: שם ע"ב

פירוש מ

מוללין מלילות לרכך חטין אבל לא להשיר הזרע דהוי דישה. ד"ה ואם: דף יג ע"ב

פירוש מא

אסור לתלוש הקטניות מן השבלין ואם נתלשו מערב שבת קולפם מקליפתן החיצונה: בא"ד

פירוש מב

מנפח מיד ליד בין קשרי אצבעותיו. ד"ה כיצד:

פירוש מג

תבלין ופלפלין נדוכין במדוך של אבן ביום טוב ובשבת אקתא דסכינא חדא חדא. ד"ה ב"ה: דף יד ע"א

פירוש מד

מלח של ים צריך שנוי מלח העשויה בידי אדם אין צריך שנוי: בא"ד

פירוש מה

כל הנדוכין נידוכין כדרכן לבד ממלח דצריך שנוי להטות מעט. ד"ה איכא:

פירוש מו

וילון אסור לעשות מכלאים. ד"ה מפני: שם ע"ב

פירוש מז

כשנשאו הפרכת במדבר נשאו להצניע הכלים לתוכו: בא"ד

פירוש מח

לבדין הקשין מותרין אפילו ללבוש. ד"ה אלא: דף טו ע"א

פירוש מט

ומזי"ל שיש בתוכן גיזי צמר (תופרין) [צ"ל מותרין] אבל בגדי צמר בתוכן אסורין: בא"ד

פירוש נ

הא דתנן עשה שבתך חול היינו בנוטל צדקה. ד"ה לוו: שם ע"ב

פירוש נא

להוצאת בניו לתלמוד תורה ולהוצאת יום טב אם הוסיף מוסיפין לו ד"ה כל: דף טז ע"א

פירוש נב

יש להזכיר דראש חדש בראש השנה לומר מלבד עולת החדש ושני שעירים. ד"ה איזהו:

פירוש נג

נכרי שמלח דגים קטנים ובשלן מותרין דאמליחת נכרי לא גזרו ואפילו נאכלים על ידי מליחה. ד"ה דגים: שם ע"ב

פירוש נד

אובלייא"ש הנילושים בביצים של נכרים מותרים. ד"ה קמ"ל:

פירוש נה

אוכלין הביצים אף בלא בדיקת דם ומה שבודקין כשמשימין ברוטב חומרא בעלמא ואם לא בדקו מותרין: בא"ד

פירוש נו

פשטיד"א דגי' שאפה הנכרי אין להתיר ויש קולפין הפת מן השומן והדגים ואוכל: בא"ד

פירוש נז

אובלאיי"ש דקבע סעודתיה עלייהו מברכין המוציא: בא"ד

פירוש נח

יום טוב בערב שבת אין מערבין כלל. ד"ה רבי: שם

פירוש נט

יום טוב שחל להיות בשבת אומר מקדש השבת ישראל והזמנים. ד"ה אין: דף יז ע"א

פירוש ס

בשכיב מרע התירו להקנות רשות בשבת וגם לגרש אבל (בדין) [בריא] אין מגרשין ולא מקדשין [אף] ביום טוב. ד"ה מאי:

פירוש סא

מי שלא הניח עירובי תבשילין מקנה קמחו לאחרים. ד"ה אי:

פירוש סב

מותרין לבשל בקדירה אחת להוסיף אף שלא לצורך בלא עירובי תבשילין. ד"ה ובלבד: שם ע"ב

פירוש סג

צריכין שני תבשילין פת ותבשיל וכן עמא דבר. ד"ה אמר:

פירוש סד

נדה מערמת וטובלת בבגדיה דשרייתו לא זהו כבוסו דהוי דרך טנוף לכך מנגבין ידים במפה בשבת. ד"ה מערמת: דף יח ע"א

פירוש סה

מדיחין כוסות וקערות בשבת. (ד"ה ושוין ע"ב):

פירוש סו

מי שידיו מלוכלכות בטיט רוחצן ביום הכפורים וכן בכ"מ לכלוך ושאר הגוף אסור:

פירוש סז

בזמן הזה אין טובלין אפילו הנשים ביום הכפורים ובתשעה באב אלא מערב תרחץ ותחוף כדי שתסרוק שערה וחופפת מעט למוצאי יום הכפורים ותשעה באב דבעינן חפיפה סמוך לטבילה. ד"ה כל: שם ע"ב

פירוש סח

אסור לבקע עצים בקועים דקים כטחינה:

פירוש סט

אמר תנו מנה לפלוני ולנסיב ברתי חייבין לתת לו אף אם לא יקחנה אבל אם אמר לנסיב ותנו לא. ד"ז בגמרא: דף כ ע"א

פירוש ע

עיסה שיש לעובד כוכבים חלק בה לא יאפה הישראל רק את שלו אבל בני חילא לא. ד"ה חזינן: דף כא ע"א

פירוש עא

אין להביא לעזרה בהמה של חולין:

פירוש עב

אין להכין לצורך כלבים ביו"ט. ד"ה הני: שם ע"ב

פירוש עג

אין לעשות מלאכה לצורך עובד כוכבים כמו בישול אבל טירחא בעלמא ליתן לפניו מזונות לא: בא"ד

פירוש עד

אין לעשות צרכיו בפת [מה שהיה יכול לעשות מעיו"ט]. ד"ה עושה:

פירוש עה

מחמם מים לרגליו ולא לכל גופו. ד"ה לא יחם:

פירוש עו

צריך להזכיר בעירוב תבשילין יהא שרי לאפויי ולבשולי ולאטמוני ולאדלוקי. ד"ה ומדליקין: דף כב ע"א

פירוש עז

מנורה של חוליות אסור להחזירה אבל כולה מחוברת מותר. ד"ה וב"ה:

פירוש עח

המסתפק מן הנר אסור משום מכבה. ד"ה והמסתפק:

פירוש עט

נר של שעוה מותר לחתוך ממנה על ידי אש ולא בסכין. בא"ד:

פירוש פ

מותר להסיר הפחם אחר שכבה. ד"ה קנבא:

פירוש פא

חבילי עצים בוערים נוטל אחד שלא אחז בו האור:

פירוש פב

לתקן מכשירי אוכל נפש אין מורין להתירו אבל תשמיש אוכל נפש אסור. ד"ה ההיא:

פירוש פג

לכחול עיניו מנכרי הוי מסייע ואין בו ממש. דין זה בגמ':

פירוש פד

ביום טוב של ר"ה ביצה אסורה דנולדה בזה אסורה בזה. ד"ז [שייך] לעיל דף ה ע"ב ד"ה מי:

פירוש פה

מותר לעשות פתים גדולות וחלות גדולות. ד"ה דנפישא: דף כב ע"ב

פירוש פו

אסור לכבד הבית אלא בית המטות ביו"ט ולא בשבת ולרבנן מותר. ד"ז בגמרא:

פירוש פז

אין לעשות הבערה שלא לצורך יום טוב וכן נר לבטלה. ד"ה ע"ג: דף כג ע"א

פירוש פח

מקרדין בהמה ביום טוב במגררת של עץ דאין עושה חבורה ושל ברזל כעין שלנו אסור. ד"ה ושלש:

פירוש פט

אריג לא שייך בעץ אלא בצמר או בפשתים. ד"ה משום: שם ע"ב

פירוש צ

עגלה קטנה שלומד הקטן ללכת בה טמאה מדרס. ד"ה עגלה:

פירוש צא

אין ליתן מזונות לפני דגים וכן לפני חיות בביברים ולא לפני יוני שובך ביום טוב וכל דבר האסור לצוד. ד"ה ואין: שם

פירוש צב

נכרי שהביא דורון לישראל ויש במינו במחובר אסור עד מוצאי יום טוב שני אבל בא מאליו או לצורך עצמו או לישראל אחר ביום טוב ראשון מותר בשני בכדי שיעשה שיתלוש ויביא משם ובדגים כדי לפרוס מצודה ויצוד ויביא שם וצ"ע בקופה מלאה

פירות אם צריך להמתין בכדי שיתלוש באדם אחד או בכמה בני אדם. ד"ה ולערב: דף כד ע"ב

פירוש צג

בפרק בכל מערבין פי' דאין צריך כי אם תלישה וצידה ולא הבאה: בא"ד

פירוש צד

הנאה הבא לאדם מחוץ לתחום ואין [במינו] במחובר מותר בלא כדי שיעשה ודבר ספק מותר: בא"ד

פירוש צה

קונין הפקר בהגבהה או בהבטה שמתעסק בו. ד"ה המקושרין: דף כה ע"א

פירוש צו

אין הסומא יוצא במקלו דעביד לתרוצי סוגיא: ד"ז בגמרא שם ע"ב

פירוש צז

השוחט בכור ואח"כ הראה מומו אסור. ד"ה בכור: שם ע"ב

פירוש צח

אין מוקצה לחצי שבת לענין טלטול אלא לענין אכילה. ד"ה אלא: דף כז ע"א

פירוש צט

אין הלכה כרבי מאיר במעוברת חבירו: בא"ד

פירוש ק

לא יאמר לטבח הריני עמך בסלע אלא הריני עמך למחצה. ד"ז בגמרא: שם ע"ב

פירוש קא

תנור וכירים חדשים שיש בהן עפר ואבנים אסור לגרפן. ד"ה גריפת: דף כח ע"ב

פירוש קב

אין למדוד כדי ליטול חלה בעין יפה כיון שנשרפה החלה ובפסח מוסיפין או פוחתין. ד"ה שמואל: דף כט ע"ב

פירוש קג

אין לרקד בתחלה ע"י שנוי אם לא נרקד תחילה פעם אחרת. ד"ה אגבא:

פירוש קד

לוקח מחנוני הרגיל אצלו ואפילו הוא נכרי. ד"ה אצל:

פירוש קה

לא יאמר תן לי עשרה אגוזין וכבר נתת לי שלשים הריני חייב לך ארבעים או תן לי אגוזין בו' פשיטים וכבר נתת לי בו' פשיטים והריני חייב לך י"ב פשיטים. ד"ה שלא:

פירוש קו

מפנין ארבע או חמש קופות בשבת ולא ביום טוב וביום טוב מרבה בהלוכא עדיף ולא בשבת. ד"ה המביא: שם

פירוש קז

מותר לפרוס עליה סודרין ביין ולא במים דהוי סחיטה. ד"ה זמנין: דף ל ע"א

פירוש קח

אין מטפחין משום [שמא יתקן] כלי שיר וה"מ לדידהו דבקיאי בכלי שיר ולדידן שרי. ד"ה ותנן:

פירוש קט

מוטב שיהו שוגגין ואל יהו מזידין ומיהו אי ידיע מילתא דמקבלי מיניה חייבין לאוכחינהו. ד"ז בהרא"ש

פירוש קי

שיעור תוספת יום הכפורים אין מפורש ויש ליזהר להפסיק מבעוד יום. ד"ה דהא:

פירוש קיא

כשחל שמחת תורה בערב שבת אין מסתפקין מנוי סוכה בשבת ויש נזהרין אף אם נפלה. ד"ה עד: שם ע"ב

פירוש קיב

כשחל באחד בשבת אין אוכלין האתרוג: בא"ד

פירוש קיג

עצי סוכה שתי דפנות ושלישית טפח אסור מדאוריי' ויתר על כן מדרבנן. ד"ה אבל:

פירוש קיד

מעמר לא שייך אלא במקום שגדלים שם. ד"ה מן: דף לא ע"א

פירוש קטו

אין אנו בקיאין בין קרדום לקופיץ ואסור לנו לבקע עצים ביום טוב. ד"ה אבל: שם ע"ב

פירוש קטז

מוקצה מותר [מדרבנן] במקום שתקן ונסתלק המוקצה כמו בטבל. ד"ה ונפחת:

פירוש קיז

אין לתחוב אגרופו בביצת יוצר וכן להסיר ממנה קש שמשימין קודם צירופו שלא יפלו מחיצותיהם. ד"ה אין: דף לב ע"א

פירוש קיח

מותר לסתום חורי תנור באפר (או) [צ"ל ואי] נבלו מערב יום טוב שרי לטוח בו. ד"ה וקטמא: שם ע"ב

פירוש קיט

מותר לסדר טבלא על גבי רגלים ולהשיב קדרה על גבי כירה אבל לסתום הגיגית אסור. ד"ה מלמטה:

פירוש קכ

אין דרך לאכול בני מעים ביום טוב. ד"ה ושדי: דף לג ע"א

פירוש קכא

מטלטלין בשר חי בשבת: בא"ד

פירוש קכב

כשחל יום טוב במוצאי שבת אין מברכין על הבשמים. ד"ה כי הוינא: שם ע"ב

פירוש קכג

מותר לבשל בתחלה בקדרה חדשה. ד"ה הכא: דף לד ע"א

פירוש קכד

מולגין הראש והרגלים ולא כל הגוף. ד"ה מולגין:

פירוש קכה

אין אופין בפורני גדול. ד"ה ואין אופין:

פירוש קכו

יש ליזהר שלא לנפח במפוח כלל והעולם נהגו להפך עליונו למטה. ד"ה אין נופחין:

פירוש קכז

מדרבנן חצר קובעת למעשר:

פירוש קכח

לא יכסה חלונות במקום שמצוין דבורים דהוי פסיק רישיה: ד"ה אלא: דף לו ע"ב

פירוש קכט

לשפוך ולטלטל דלף שאינו ראוי מותר. ד"ה שופך:

פירוש קל

וכן שיורי כוסות [שהן] אסורים בהנאה:

פירוש קלא

אפילו י"ב מילין אין איסור תחומין מדאורייתא לרבנן:

פירוש קלב

אין דנין ואין מקדשין בשבת אפילו אין לו אשה. ד"ה והא

פירוש קלג

מותר לתת מתנות:

פירוש קלד

לא שייך מוקצה במה שחבירו נותן לו. ד"ה לאסור: דף לז ע"ב

פירוש קלה

ברר צרור מתוך גרנו שוב אסור מדאורייתא לערבו:

פירוש קלו

מין במינו [לא] בטל. ד"ה ולבטיל: דף לח ע"א

פירוש קלז

השואל כלי ולא נתן לו אלא ביו"ט הרי הוא כרגליו. ד"ה וחדי: שם ע"ב

פירוש קלח

דבר שיש לו מתירין לא בטיל (אפילו) [דוקא] במינו. ד"ה משום: דף לט ע"א

פירוש קלט

בית הכנסת דכפרים הוי דיחיד ודכרכין הוי כשל רבים ואפילו טובי העיר אין יכולין למוכרה:

פירוש קמ

מותר להשקות בהמה שמזונותיה עליך:

פירוש קמא

לא יתן לכלבים ולא ליוני שובך: